

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา
กับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี*
RELATIONSHIP BETWEEN COMPETENCY OF SCHOOL
ADMINISTRATORS AND EFFECTIVENESS OF PRIVATE SCHOOLS
IN PATHUMTHANI PROVINCE

วลีภา รุมาคม

Vassiga Rumakhom

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

Pathumthani University

E-mail: vassigar@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี 2. ศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี และ 3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณประชากร ได้แก่ ครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 2,325 คน โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูจำนวน 341 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาร์โร ยามาเน่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีตามแนวคิดของคุรุสภาและประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีตามแนวคิดการประเมินแบบสมดุลของแคปแลนและนอร์ตัน แบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยกเว้นสมรรถนะด้านกิจการและกิจกรรมนักเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 2. ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และ

* Received August 22, 2022; Revised September 20, 2022; Accepted November 18, 2022



เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีในระดับสูงมาก

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์, สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา, ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน, จังหวัดปทุมธานี

Abstract

The purposes of this research were to 1. study competency of school administrators 2. study effectiveness of private schools in Pathumthani province and 3. study relationship between competency of school administrators and effectiveness of private schools in Pathumthani province, based on the quantitative research. The population consisted of 2,325 teachers of private schools in Pathumthani province and the sample was 341 teachers. Determine the size of the sample by using Taro Yamane's formula. The tool used in this research was the 5 scale rating questionnaire, concerning school administrator's competency, based on the Teachers Council of Thailand and effectiveness of private schools in Pathumthani province, based on Kaplan and Norton's Balanced Scorecard. IOC was between 0.67-1.00 and the reliability values were 0.98. Statistical analysis methods used to analyze the data in this research were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation and Pearson's correlation coefficient. The results have shown as followed, 1. Competency of school administrators in overall was at a high level. When considered as individual aspects found that every aspect was at a high level, excluding student affair and activity aspect with its mean at a highest level. 2. Effectiveness of private schools in Pathumthani province in overall was at a high level. When considered as individual aspects found that every aspect was at a high level. 3. There was a positive, very high level relationship between competency of school administrators and effectiveness of private schools in Pathumthani province.

Keywords: relationship, competency of school administrators, effectiveness of private school, Pathumthani province

บทนำ

การศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคน โรงเรียนซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาจึงต้องมีการบริหารงานให้ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ และได้ผลตามเป้าหมายเพื่อให้เกิดประสิทธิผลอันเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความมั่นคงและความสำเร็จในการบริหาร ดังที่ ธร สุนทรายุทธ (โสภณ ม่วงทอง และคณะ, 2556) กล่าวว่า วัตถุประสงค์และคุณภาพของโรงเรียนเป็นองค์ประกอบและเป้าหมายที่สำคัญในการจัดการศึกษาให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 45 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนได้เปิดโอกาสให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา แต่จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพของโรงเรียนเอกชนในปัจจุบัน พบว่า ในภาพรวมโรงเรียนเอกชนประสบปัญหารอบด้านที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน จากในอดีตที่โรงเรียนเอกชนมีบทบาทอย่างมากในการจัดการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐ ด้วยความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี รวมถึงนโยบายของรัฐที่หันมาสนับสนุนการบริหารจัดการการศึกษาของโรงเรียนรัฐมากขึ้น โรงเรียนรัฐจึงได้รับการพัฒนา ในขณะที่โรงเรียนเอกชนกลับถูกละเลย ทำให้ได้รับความนิยมน้อยและความน่าเชื่อถือลดลง ส่งผลให้ปัจจุบันโรงเรียนเอกชนประสบปัญหารอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นจำนวนนักเรียนลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การบริหารจัดการมีปัญหา หลายๆ แห่งถึงขั้นปิดกิจการลง และต้องร้องขอความช่วยเหลือจากรัฐ เพราะไม่ว่าจะเป็นเงินอุดหนุนรายหัว หรืองบประมาณอุดหนุนอาหารกลางวันนักเรียนโรงเรียนเอกชน จะได้ไม่เท่ากับโรงเรียนรัฐ ส่งผลให้คุณภาพการจัดการศึกษามีปัญหา เป็นต้น (มติชนสุดสัปดาห์, 2562) และในส่วนของปัญหาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีนั้น จากข้อมูลข่าวสารและงานวิจัยและที่ค้นพบ ได้แก่ โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี ไม่ได้จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ได้รับอนุญาต เรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองและนักเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต ออกหลักฐานการศึกษาไม่ตรงกับความจริง (ไทยโพสต์, 2562) ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

สมรรถนะเป็นกลุ่มพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกและส่งผลต่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ ทำให้การปฏิบัติงานนั้นๆ ประสบผลสำเร็จตามเกณฑ์มาตรฐานหรือสูงกว่า (ศิริ ถิอาสนา และปิยศักดิ์ ถิอาสนา, 2559) ดังนั้น สมรรถนะจึงเป็นปัจจัยที่ช่วยให้เกิดผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา หากผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถหรือสมรรถนะสูง มีวิสัยทัศน์กว้างไกล การดำเนินการทางการศึกษาไปในทิศทางที่มุ่งหวังย่อมสำเร็จได้ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2543 อ้างใน พชรินทร์ ปัญจณีน, 2557) หากผู้บริหารมีคุณลักษณะและความสามารถที่เหมาะสมที่จะได้รับความร่วมมือจากผู้ร่วมงาน การ



บริหารงานย่อมประสบผลสำเร็จ ผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องใช้ความสามารถหรือสมรรถนะให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่เพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนเกิดความศรัทธาและยอมรับในการบริหารงาน (พัชรินทร์ ปัญจณีนี, 2557)

จากหลักการ เหตุผลและสภาพปัญหาของโรงเรียนเอกชนตามที่กล่าวมาข้างต้น ประกอบกับจังหวัดปทุมธานีมีโรงเรียนเอกชนเป็นจำนวนมากซึ่งกระจายอยู่ทุกอำเภอทั่ว จังหวัดปทุมธานี ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี เพื่อให้ผู้บริหารของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีได้ทราบข้อมูลอันเป็นแนวทางในการเพิ่มระดับประสิทธิผล เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และช่วยเพิ่มความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนเอกชนให้ได้ผลลัพธ์ที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

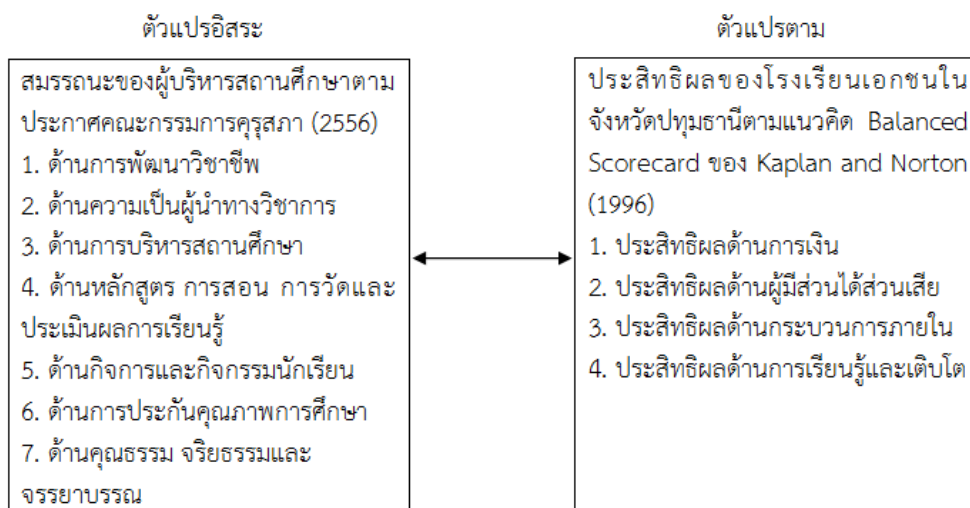
การวิจัยครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการวิจัย ตามขั้นตอน ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ ครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 2,325 คน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ได้เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 341 คน
3. เครื่องมือการวิจัย การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาตามประกาศคณะกรรมการคุรุสภา (คุรุสภา, 2556) ในการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี 7 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการพัฒนาวิชาชีพ (2) ด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการ (3) ด้านการบริหารสถานศึกษา (4) ด้านหลักสูตร การสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (5) ด้านกิจการและกิจกรรมนักเรียน (6) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (7) ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ และใช้แนวคิด Balanced Scorecard ของ Kaplan and Norton (เจริญศรี พันปี, 2553) เป็น

แนวทางในการประเมินระดับประสิทธิผลของโรงเรียนใน 4 ด้าน ประกอบด้วย (1) ประสิทธิภาพด้านการเงิน (2) ประสิทธิภาพด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (3) ประสิทธิภาพด้านกระบวนการภายใน (4) ประสิทธิภาพด้านการเรียนรู้และเติบโต

3.2 สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of Item Objective Congruence) ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00

3.4 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือด้านความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 จากนั้น จึงนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 นำแบบสอบถามให้แก่ครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีกรอกข้อมูลในแบบสอบถาม

4.2 นำแบบสอบถามมาพิจารณาตรวจสอบจำนวนและความถูกต้องสมบูรณ์จนได้จำนวนแบบสอบถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบครบถ้วนสมบูรณ์ ครบถ้วนตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล



5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยแบ่งระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับโดยใช้สูตรคำนวณหาความกว้างของชั้น (กัลยา วาณิชยบัญชา, 2540)

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย (1) ค่าความถี่ (Frequency) ใช้สำหรับอธิบายข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี (2) ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับอธิบายข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี (3) ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สำหรับอธิบายข้อมูลสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี (4) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สำหรับอธิบายข้อมูลสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี และ (5) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2549 อ้างใน (ธัญพร จันทร์หนู, 2558)

ผลการวิจัย

1. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี แสดงผลได้ตามตารางที่ 1(2)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีในภาพรวมและรายด้าน

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านการพัฒนาวิชาชีพ	4.10	0.85	มาก	7
2. ด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการ	4.14	0.75	มาก	5
3. ด้านการบริหารสถานศึกษา	4.10	0.79	มาก	6
4. ด้านหลักสูตร การสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.15	0.81	มาก	4
5. ด้านกิจการและกิจกรรมนักเรียน	4.23	0.79	มากที่สุด	1
6. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	4.19	0.80	มาก	2
7. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ	4.17	0.81	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.16	0.80	มาก	

จากตารางที่ 1(2) พบว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.16, S.D.=0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สมรรถนะด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ สมรรถนะด้านกิจการและกิจกรรมนักเรียน ($\bar{x}$ =

4.23, S.D.=0.79) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ($\bar{x}$ = 4.19, S.D.=0.80) อยู่ในระดับมาก ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ ($\bar{x}$ = 4.17, S.D.=0.81) อยู่ในระดับมาก ด้านหลักสูตร การสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{x}$ = 4.15, S.D.=0.81) อยู่ในระดับมาก ด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการ ($\bar{x}$ = 4.14, S.D.=0.75) อยู่ในระดับมาก ด้านการบริหารสถานศึกษา ($\bar{x}$ = 4.10, S.D.=0.79) อยู่ในระดับมาก และด้านการพัฒนาวิชาชีพ ($\bar{x}$ = 4.10, S.D.=0.85) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2. ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี แสดงผลได้ตามตารางที่ 2(3)
ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีในภาพรวมและรายด้าน

ประสิทธิภาพของโรงเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านการเงิน	4.10	0.84	มาก	4
2. ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	4.11	0.79	มาก	3
3. ด้านกระบวนการภายใน	4.20	0.79	มาก	1
4. ด้านการเรียนรู้และเติบโต	4.18	0.80	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวม	4.15	0.80	มาก	

จากตารางที่ 2(3) พบว่าประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.15, S.D.=0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประสิทธิภาพทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านกระบวนการภายในมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x}$ = 4.20, S.D.=0.79) รองลงมาคือ ด้านการเรียนรู้และเติบโต ($\bar{x}$ = 4.18, S.D.=0.80) ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($\bar{x}$ = 4.11, S.D.=0.79) และด้านการเงิน ($\bar{x}$ = 4.10, S.D.=0.84) ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี แสดงผลได้ตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี (n=341)

ประสิทธิภาพ สมรรถนะ	ด้านการเงิน	ระดับ ความ สัมพันธ์	ด้านผู้ มีส่วน ได้ ส่วนเสีย	ระดับ ความ สัมพันธ์	ด้าน กระบวนการ ภายใน	ระดับ ความ สัมพันธ์	ด้านการ เรียนรู้และ เติบโต	ระดับ ความ สัมพันธ์	รวม	ระดับ ความ สัมพันธ์
ด้านการ พัฒนา วิชาชีพ	r=0.731** Sig=0.000	สูง	r=0.745** Sig=0.000	สูง	r=0.748** Sig=0.000	สูง	r=0.705** Sig=0.000	สูง	r=0.789** Sig=0.000	สูง
ด้านความ เป็นผู้นำทาง วิชาการ	r=0.739** Sig=0.000	สูง	r=0.956** Sig=0.000	สูงมาก	r=0.817** Sig=0.000	สูง	r=0.792** Sig=0.000	สูง	r=0.909** Sig=0.000	สูงมาก
ด้านการ บริหาร สถานศึกษา	r=0.739** Sig=0.000	สูง	r=0.970** Sig=0.000	สูงมาก	r=0.834** Sig=0.000	สูง	r=0.786** Sig=0.000	สูง	r=0.916** Sig=0.000	สูงมาก



ประสิทธิผล สมรรถนะ	ด้านการเงิน	ระดับ ความ สัมพันธ์	ด้านผู้มี ส่วนได้ ส่วนเสีย	ระดับ ความ สัมพันธ์	ด้าน กระบวนการ ภายใน	ระดับ ความ สัมพันธ์	ด้านการ เรียนรู้และ เติบโต	ระดับ ความ สัมพันธ์	รวม	ระดับ ความ สัมพันธ์
ด้านหลักสูตร การสอน การ วัดและ ประเมินผล การเรียนรู้	$r=0.733^{**}$ Sig=0.000	สูง	$r=0.755^{**}$ Sig=0.000	สูง	$r=0.765^{**}$ Sig=0.000	สูง	$r=0.742^{**}$ Sig=0.000	สูง	$r=0.807^{**}$ Sig=0.000	สูง
ด้านกิจการ และกิจกรรม นักเรียน	$r=0.778^{**}$ Sig=0.000	สูง	$r=0.836^{**}$ Sig=0.000	สูง	$r=0.978^{**}$ Sig=0.000	สูงมาก	$r=0.852^{**}$ Sig=0.000	สูง	$r=0.932^{**}$ Sig=0.000	สูงมาก
ด้านการ ประกัน คุณภาพ การศึกษา	$r=0.731^{**}$ Sig=0.000	สูง	$r=0.752^{**}$ Sig=0.000	สูง	$r=0.778^{**}$ Sig=0.000	สูง	$r=0.731^{**}$ Sig=0.000	สูง	$r=0.807^{**}$ Sig=0.000	สูง
ด้านคุณธรรม จริยธรรม และ จรรยาบรรณ	$r=0.739^{**}$ Sig=0.000	สูง	$r=0.812^{**}$ Sig=0.000	สูง	$r=0.842^{**}$ Sig=0.000	สูง	$r=0.981^{**}$ Sig=0.000	สูงมาก	$r=0.915^{**}$ Sig=0.000	สูงมาก
รวม	$r=0.828^{**}$ Sig=0.000	สูง	$r=0.929^{**}$ Sig=0.000	สูงมาก	$r=0.919^{**}$ Sig=0.000	สูงมาก	$r=0.895^{**}$ Sig=0.000	สูง	$r=0.970^{**}$ Sig=0.000	สูงมาก

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีในระดับสูงมาก ($r = 0.970$) โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านการเงินในระดับสูง ($r = 0.828$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับสูงมาก ($r = 0.929$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านกระบวนการภายในในระดับสูงมาก ($r = 0.919$) และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และเติบโตในระดับสูง ($r = 0.895$)

สมรรถนะด้านการพัฒนาวิชาชีพมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีในระดับสูง ($r = 0.789$) โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านการเงินในระดับสูง ($r = 0.731$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับสูง ($r = 0.745$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านกระบวนการภายในในระดับสูง ($r = 0.748$) และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และเติบโตในระดับสูง ($r = 0.705$)

สมรรถนะด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีในระดับสูงมาก ($r = 0.909$) โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านการเงินในระดับสูง ($r = 0.739$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับสูงมาก ($r = 0.956$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านกระบวนการภายในในระดับสูง ($r = 0.817$) และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และเติบโตในระดับสูง ($r = 0.792$)

สมรรถนะด้านการบริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีในระดับสูงมาก ($r = 0.916$) โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านการเงินในระดับสูง ($r = 0.739$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับสูงมาก ($r = 0.970$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านกระบวนการภายในในระดับสูง ($r = 0.834$) และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และเติบโตในระดับสูง ($r = 0.786$)

สมรรถนะด้านหลักสูตร การสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีในระดับสูง ($r = 0.807$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกับประสิทธิผลด้านการเงินในระดับสูง ($r = 0.733$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกับประสิทธิผลด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับสูง ($r = 0.755$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านกระบวนการภายในในระดับสูง ($r = 0.765$) และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และเติบโตในระดับสูง ($r = 0.742$)

สมรรถนะด้านกิจการและกิจกรรมนักเรียน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกับประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีในระดับสูงมาก ($r = 0.932$) โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพด้านการเงินในระดับสูง ($r = 0.778$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับสูง ($r = 0.836$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพด้านกระบวนการภายในในระดับสูงมาก ($r = 0.978$) และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพด้านการเรียนรู้และเติบโตในระดับสูง ($r = 0.852$)

สมรรถนะด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีในระดับสูง ($r = 0.807$) โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านการเงินในระดับสูง ($r = 0.731$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับสูง ($r = 0.752$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านการกระบวนการภายในในระดับสูง ($r = 0.778$) และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านการเรียนรู้และเติบโตในระดับสูง ($r = 0.731$)

สมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกับ ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีในระดับสูงมาก ($r = 0.915$) โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพด้านการเงินในระดับสูง ($r = 0.739$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับสูง ($r = 0.812$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพด้านกระบวนการภายในในระดับสูง ($r = 0.842$) และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพด้านการเรียนรู้และเติบโตในระดับสูงมาก ($r = 0.981$)



อภิปรายผล

1. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกเป็นรายด้าน ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านสมรรถนะด้านกิจการและกิจกรรม นักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้เรียนเป็นผลลัพธ์ของการจัดการศึกษาที่มีความสำคัญที่สุด ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา 22 กล่าวไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด งานด้านกิจการและกิจกรรมนักเรียนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรงซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนอย่างรอบด้าน นอกเหนือไปจากการเรียนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษาย่อมต้องให้ความสำคัญและบริหารจัดการงานในด้านดังกล่าวให้เกิดประสิทธิผลและเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนให้มากที่สุด ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชุนวัง ญวงศ์ศรี ที่ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 2 โดยศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาใน 10 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา 2) ด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา 3) ด้านการบริหารด้านวิชาการ 4) ด้านการบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่ 5) ด้านการบริหารงานบุคคล 6) ด้านการบริหารกิจการนักเรียน 7) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา 8) ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ 9) ด้านการบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์ชุมชน และ 10) ด้านคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ผลการศึกษาพบว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก (ชุนวัง ญวงศ์ศรี, 2551)

2. ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพในทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีมีความสามารถในการดำเนินงานต่างๆ ให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยประสิทธิภาพด้านกระบวนการภายในมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในปัจจุบัน โรงเรียนเอกชนประสบปัญหาที่สำคัญคือ จำนวนนักเรียนลดลงอย่างต่อเนื่อง เป็นสาเหตุให้ผู้บริหารต้องนำจุดเด่นของโรงเรียนมาใช้เพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน รวมถึงต้องรักษาคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน มีการนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบการปฏิบัติงาน และประเมินผลงานของครูอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดของ Kaplan and Norton อ้างใน เจริญศรี พันปี ที่กล่าวว่า ภายใต้มุมมองกระบวนการภายใน ผู้บริหารจะต้องศึกษาถึงกระบวนการดำเนินงานและความสามารถในการแข่งขันขององค์กรในปัจจุบันและกำหนดเป็น Core Competencies หรือความสามารถในการแข่งขันที่โดดเด่นเพื่อตัดสินใจเลือก กลยุทธ์ที่เหมาะสมและสร้างกระบวนการใหม่ เสริมสร้างความแข็งแกร่งในการปฏิบัติงาน และเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน

ใหม่ๆ ให้กับองค์การตามแนวกลยุทธ์ที่เลือกไว้ (Kaplan and Norton, 1996 อ้างใน เจริญศรี พันปี, 2553) และสอดคล้องกับแนวคิดของ Hoy and Miskel ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพขององค์การ หมายถึง ความสามารถขององค์การในการอยู่ได้อย่างมั่นคง มีข้อได้เปรียบในการต่อรองท่ามกลางสภาวะที่แวดล้อมอยู่ (Hoy, Wayne K. and Miskel, Cecil G., 2001) ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ วัสสิกา รุมาคม ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีกับความพึงพอใจในการทำงานของครูผู้สอน โดยศึกษาประสิทธิภาพในด้านการเงิน ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และเติบโต และผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพทุกด้านอยู่ในระดับมาก และ ประสิทธิภาพด้านกระบวนการภายในมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (วัสสิกา รุมาคม, 2563)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับ ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากประสิทธิภาพของโรงเรียนย่อมเกิดจากความสามารถในการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถ ดำเนินการบริหารให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ให้ได้รับการยอมรับนับถือ และเพื่อให้เกิดความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ ดังที่ นิลุบล คงเกตุ ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพโรงเรียน หรือ ประสิทธิภาพของสถานศึกษา หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาที่ร่วมมือกันปฏิบัติงานจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา สามารถปรับเปลี่ยนโรงเรียนให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอก บุคลากรมีความพึงพอใจในงาน (นิลุบล คงเกตุ, 2550) ซึ่งผลงานวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับงานของ ชาตรี ประสมศรี ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ชาตรี ประสมศรี, 2550)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้ สรุปได้ว่า 1.สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าสมรรถนะทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านกิจการและกิจกรรมนักเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนสมรรถนะด้านการบริหารสถานศึกษาและด้านการพัฒนาวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า ประสิทธิภาพด้านอื่นๆ ผู้บริหารโรงเรียนจึงควรให้ความสำคัญและพัฒนาขีดความสามารถในการนำนโยบาย แผน กลยุทธ์สู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล คำนึงถึงบริบทที่เกี่ยวข้องในการ



บริหาร รวมถึงให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ และผู้บริหารควรมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการบริหาร และการพัฒนาวิชาชีพ 2. ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประสิทธิภาพทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่ง ประสิทธิภาพด้านการเงินมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าประสิทธิภาพด้านอื่นๆ ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีจึงควรวางแผนการเงินอย่างรัดกุม โดยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายงบประมาณมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดผู้รับผิดชอบในการติดตามการใช้ ใช้จ่ายงบประมาณตามแผนให้มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ โดยให้มีการรายงานต่อผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีการประเมินผลการใช้ใช้จ่ายงบประมาณว่าเป็นไปตามแผนมากน้อยเพียงใด และ 3.สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีในระดับสูงมาก แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีขึ้นอยู่กับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรพัฒนาสมรรถนะทุกด้านของตนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถบริหารโรงเรียนให้สามารถอยู่รอด ดำเนินการได้ตามวัตถุประสงค์ บรรลุเป้าหมาย และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). ระบบคลังข้อมูลกลางด้านการศึกษา. เรียกใช้เมื่อ 25 พฤศจิกายน 2563 จาก <http://eduwh.moe.go.th/pub/report/stat>
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2540). หลักสถิติ. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขุนวัง ณวงศ์ศรี. (2551). การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 2. ใน ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- คุรุสภา. (2556). ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง สาระความรู้ สมรรถนะ และประสบการณ์วิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ ตามข้อบังคับของคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556. เรียกใช้เมื่อ 25 ธันวาคม 2563 จาก http://alumni.rtu.ac.th/doc/Knowledge_performance.pdf
- เจริญศรี พันปี. (2553). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่บริหารงานตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา. ใน ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชาติรี ประสมศรี. (2550). องค์ประกอบของการใช้ความรู้เป็นฐานในการปฏิบัติงานของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตตรวจราชการที่ 6 และ 7. ใน ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไทยโพสต์. (2562). แจ้งความ รร.เอกชนในปทุมธานีเรียกเก็บเงิน-เรียนไม่ตรงหลักสูตร และให้ใบจบ การศึกษาไม่ถูกต้อง. เรียกใช้เมื่อ 9 มิถุนายน 2563 จาก <https://www.thaipost.net/main/detail/26911>
- ธัญพร จันท์หนู. (2558). ภาวะผู้นำของผู้ประกอบการสถานบริการกับแรงจูงใจในชีวิตของพนักงานในสถานบริการ. วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก, 1(1), 9-18.
- นิลุบล คงเกตุ. (2550). องค์ประกอบของการใช้ความรู้เป็นฐานในการปฏิบัติงานของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตตรวจราชการที่ 6 และ 7. ใน ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พัชรินทร์ ปัญจณีน. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานของโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี. ใน ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มติชนสุดสัปดาห์. (2562). สารพัดปัญหา ‘ร.ร.เอกชน’ พิสูจน์ฝีมือ ‘ฉ้อฉล-กบฏ’. เรียกใช้เมื่อ 9 มิถุนายน 2563 จาก https://www.matichonweekly.com/column/article_234841
- วสุสิกา รุมาคม. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีกับความพึงพอใจในการทำงานของครูผู้สอน. วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ, 13(2), 115-131.
- ศิริ ถิอาสนา และปิยศักดิ์ ถิอาสนา. (2559). สมรรถนะที่เหมาะสมและจำเป็นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน. วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 4(15), 17-24.
- โสภณ ม่วงทอง และคณะ. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในภาคตะวันออก. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 7(1), 18-29.
- Hoy, Wayne K. and Miskel, Cecil G. (2001). Educational administration: Theory, Research and Practice. (6 th ed). Singapore: McGraw-Hill.